

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416207216
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6416207216.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému S. X., J. XX.XX.XXXX, Y. G. Z.. H. XXX/X, XXX XX Ž. J. E., štátny občan SR, tohto času vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, priečinok 72, 918 65 Hrnčiarovce nad Parnou, o zaplatenie sumy 1.878,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.
- III. Súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 05.08.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.878,-Eur spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.422,-Eur od 25.10.2012 do zaplatenia a 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 456,-Eur od 22.12.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 09.12.2011 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere 1“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.000,-Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 422,-Eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi sumu vo výške 1.422,-Eur v 3-och mesačných splátkach po 474,-Eur, počnúc dňom 10.01.2012. Dňa 30.01.2012 uzavrel žalobca so žalovaným aj ďalšiu Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere 2“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 350,-Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 106,-Eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi sumu vo výške 456,-Eur v 2-och mesačných splátkach po 228,-Eur, počnúc dňom 08.03.2012. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný neplnil svoj záväzok riadne a včas, stratil výhodu splátok a dlhy sa stali splatnými. Žalobca podal na žalovaného trestné oznámenie. Okresný súd Žiar nad Hronom trestným rozkazom č.k. 1T/29/2014-412 zo dňa 19.02.2014 uznal žalovaného vinným zo spáchania trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Trestného zákona a podľa § 229 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného so svojim nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.02.2014.

2. Súd dňa 27.09.2016 doručil žalovanému žalobu s prílohami a výzvou podľa § 167 ods. 2 zákona č.160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), aby sa žalovaný k doručenej žalobe písomne vyjadril. Súd žalovaného zároveň poučil o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

3. Žalovaný sa k doručenej žalobe nevyjadril.

4. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 23Csp/37/2016-38 zo dňa 30.11.2016 podanú žalobu zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal. Súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania, pričom v konaní posudzoval uplatnený nárok jednak z titulu náhrady škody, ako aj z titulu plnenia zo zmlúv, pričom s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa sa súd zaoberal najskôr otázkou premlčania a dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok na zaplatenie žalovanej sumy, či už z titulu náhrady škody alebo z titulu plnenia z uzavretých zmlúv je premlčaný, preto žalobu zamietol.

5. Proti prvostupňovému rozsudku podal žalobca odvolanie.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd na základe podaného odvolania žalobcu, uznesením č.k. 12Co/50/2017-61 zo dňa 28.02.2018 napadnutý rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že prvostupňový súd nepostupoval správne, keď uplatnený nárok posudzoval z hľadiska možného uplatnenia „oboch nárokov“, teda ako žalobu z titulu náhrady škody a zároveň z titulu zmluvného plnenia. Odvolací súd poukázal na to, že súd musí mať pri rozhodovaní jednoznačne ustálený predmet konania i jeho právny dôvod, čo je nevyhnutné nielen z hľadiska zistenia skutkového stavu, ale i z dôvodu správneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru odvolacieho súdu z obsahu žaloby (a jej príloh) je zrejmé, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia istiny 1.878,-Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej žalovaným prečinom úverového podvodu, čo je zrejmé z odkazu na rozsudok vydaný v trestnom konaní, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného, pričom s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občiansko-právne konanie. Z uvedeného je absolútne zrejmé, že žalobca sa v spore domáhal zaplatenia uplatňovanej istiny z titulu náhrady škody, a nie z titulu plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Ak za tohto stavu prvoinštančný súd na tento spor aplikoval ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, teda ustanovenie, ktoré upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch vyplývajúcich priamo zo spotrebiteľských zmlúv, a ktoré pri týchto nárokoch ukladá súdu povinnosť prihliadať ex offo na premlčanie, aj bez námietky strany sporu, postupoval nesprávne. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že v prejednávanej spore nie je možné ex offo aplikovať vyššie uvedené ustanovenie § 5b zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže jednoznačne absentuje vznesenie námietky premlčania zo strany žalovaného podľa § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, preto prvoinštančný súd nebol oprávnený riešiť otázku premlčania uplatňovaného nároku, a ak tak urobil, postupoval nesprávne, pretože na rozhodnutie aplikoval právnu normu, ktorá sa na daný prípad nevzťahuje, a teda vec posúdil právne nesprávne. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom v súlade s § 391 ods. 3 CSP uviedol, že úlohou prvoinštančného súdu bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu na náhradu škody, pričom bude musieť skúmať existenciu základných zákonných predpokladov vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, ktorými sú: porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, vznik škody (kde sa v rámci tohto predpokladu skúma i jej výška), príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie. Zároveň rozhodne aj o uplatnenom úroku z omeškania po ustálení, či sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Otázkou premlčania sa bude zaoberať len v prípade, ak žalovaný vznesie námietku premlčania uplatňovaného nároku, pričom v takom prípade bude tento aspekt posudzovať podľa § 106 Občianskeho zákonníka. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého konania, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

7. Po vrátení veci na nové konanie súd doručil rozhodnutie odvolacieho súdu stranám sporu (§ 395 CSP).

8. Podaním doručeným súdu dňa 18.05.2018 vzniesol žalovaný proti uplatnenému nároku na zaplatenie námietku premlčania.

9. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 26.06.2018, na ktoré sa strany sporu nedostavili, hoci doručenie predvolania na pojednávanie mali riadne vykázané. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 22.06.2018 svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti na základe predložených dôkazov. Žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 28.05.2018, o odročenie pojednávania nežiadal a opätovne poukázal na vznesenú námietku premlčania. Keďže dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP splnené neboli, súd

v záujme hospodárnosti konania podľa § 180 CSP rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti strán sporu a podanú žalobu prejednal bez prítomnosti strán sporu.

10. Podľa § 215 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

11. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby a pripojenými listinnými dôkazmi a v súlade s § 151 ods. 1 CSP rozhodol na základe nesporných skutkových tvrdení a listinných dôkazov založených v súdnom spise. Súd zistil tento skutkový a právny stav

13. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že dňa 09.12.2011 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanému hotovostný úver vo výške istiny 1.000,-Eur za poplatok vo výške 422,-Eur. Prevzatie hotovosti pri podpise zmluvy žalovaný potvrdil podpisom osobitného vyhlásenia v uzavretej zmluve o úvere. Žalovaný sa v zmysle zmluvy o úvere zaviazal zaplatiť žalobcovi celkovú sumu 1.422,-Eur v 3-och mesačných splátkach po 422,-Eur, počnúc dňom 10.01.2012. Ďalej súd zistil, že dňa 30.01.2012 uzavrel žalobca so žalovaným ďalšiu zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX. Na základe tejto druhej zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanému hotovostný úver vo výške istiny 350,-Eur za poplatok vo výške 106,-Eur. Prevzatie hotovosti pri podpise zmluvy žalovaný potvrdil podpisom osobitného vyhlásenia v uzavretej zmluve o úvere. Žalovaný sa v zmysle zmluvy o úvere zaviazal zaplatiť žalobcovi celkovú sumu 456,-Eur v 2-och mesačných splátkach po 228,-Eur, počnúc dňom 08.03.2012.

14. Z predloženého rozsudku tunajšieho súdu č.k. 1T/29/2014-412 zo dňa 19.02.2014 súd zistil, že trestným rozsudkom (nie rozkazom ako v žalobe uvádza žalobca) Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T/29/2014-412 zo dňa 19.02.2014 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bolo trestným rozsudkom upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený skorším trestným rozkazom tunajšieho súdu sp.zn. 2T/71/2013 zo dňa 05.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.09.2013, pokladal súd za dostatočný. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal súd žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Trestný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.02.2014.

15. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalovaný čerpal finančné prostriedky vo výške istiny 1.350,-Eur, pričom žalobcovi neuhradil žiadnu sumu. Žalovaný toto skutkové tvrdenie nepoprel, preto súd považuje toto skutkové tvrdenie žalobcu s poukazom na ust. § 151 ods. 1 CSP za nesporné. Nesporné je aj skutkové tvrdenie žalobcu, že žalovaný bol rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/29/2014-412 zo dňa 19.02.2014 uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pričom s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie. Žalovaný počas konania vzniesol proti uplatnenému nároku na náhradu škody námietku premlčania.

16. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 ObchZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40a OZ, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách,

je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovoľá.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 49a OZ, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútko nerobí právny úkon neplatným.

Podľa § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 106 ods. 1, 2 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

17. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

18. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Z ustálenej judikatúry (R 22/1979, R 27/1977) výrok rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin, nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, ak je odškodniteľná ujma pojmovým znakom trestného činu. Súd nie je viazaný výškou škody uvedenou v rozhodnutí súdu, ktorý rozhodoval o spáchaní trestného činu, a to ani vtedy, ak výška škody je uvedená vo výroku odsudzujúceho rozsudku ako skutková veta o vine. Len keby súd v trestnom konaní rozhodol o nároku na náhradu škody (alebo o jeho časti), nebol by súd v občianskom súdnom konaní oprávnený túto časť nároku s poukazom na ust. § 230 CSP znovu prejednať z dôvodu založenia prekážky „res iudicatae“ rozhodnutím v trestnom konaní. Z predloženého trestného rozsudku je však zrejmé, že o nároku na náhradu škody, ani jej časti v trestnom konaní rozhodnuté nebolo.

19. Súd po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie posúdil uplatnený nárok na zaplatenie sumy 1.878,-Eur s príslušenstvom z titulu nároku na náhradu škody a dospel k záveru, že boli naplnené zákonné predpoklady pre vznik všeobecnej zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, ktorými sú porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, vznik škody (kde sa v rámci tohto predpokladu skúma i jej výška), príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie žalovaného. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný porušil svoju právnu povinnosť vyplývajúcu z uzavretých zmlúv a žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky nevrátil. Svojím úmyselným zavineným konaním spáchal prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bolo trestným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T/29/2014-412 zo dňa 19.02.2014 právoplatne uznaný za vinného. Týmto svojím konaním žalovaný spôsobil žalobcovi škodu minimálne vo výške 1.350,-Eur, pričom má súd za to, že medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody je nepochybne daná aj príčinná súvislosť.

20. Po vyvodení skutkového záveru o existencii nároku žalobcu, keďže splnenie zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu mal súd preukázané, sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania, a dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je premlčaný, preto súd podanú žalobu zamietol.

21. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že trestný rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T/29/2014-412 zo dňa 19.02.2014 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.02.2014. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa

poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa ods. 2 najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (v ods. 1) a objektívna (v ods. 2). Začiatok subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé, avšak len do tej miery, že subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej, ktorú nemožno prekročiť. Žalovaný škodu spôsobil úmyselným trestným činom, vzhľadom na čo je dĺžka objektívnej premlčacej doby v danom prípade 10 rokov (§ 106 ods. 2 OZ) a plynie odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, t.j. od spáchania trestného činu, teda od uzavretia predmetných zmlúv a prevzatia finančných prostriedkov (pri zmluve č. 600200610 odo dňa 09.12.2011 a pri zmluve č. 60020680 odo dňa 30.01.2012). Subjektívna premlčacia doba je dvojročná (§ 106 ods. 1 OZ) a plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobca nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní, vzhľadom na čo premlčacia doba podľa § 112 OZ počas trestného konania spočívala. Trestné konanie bolo v danom prípade právoplatne skončené 19.02.2014. Žalobca podal žalobu dňa 05.08.2016, t.j. až po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, vzhľadom na čo je zrejmé, že uplatnený nárok na náhradu škody je premlčaný. Keďže žalobca podal žalobu viac ako 2 roky po právoplatnom skončení trestného konania, nebolo potrebné zaoberať sa a ani zohľadňovať spočívanie premlčacej doby počas trestného konania, t.j. zohľadňovať dĺžku spočívania subjektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula od jej začiatku do uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní, nakoľko je zrejmé, že celá subjektívna premlčacia doba uplynula aj po právoplatnom skončení trestného konania. Súd preto dospel k záveru, že uplatnený nárok z titulu náhrady škody je premlčaný.

22. Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania sa nebolo potrebné podrobne zaoberať výškou vzniknutej škody. Len pre úplnosť vo vzťahu k uplatňovanej výške škody súd uvádza, že žalobca tvrdenú výšku nároku nepreukázal. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter uzavretých zmlúv, súd podrobil uzavreté zmluvy o úvere prieskumu podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý sa vzťahuje na zmluvy uzavreté od 11.06.2010 a zistil, že zmluvy neobsahujú viacero podstatných náležitostí vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 citovaného zákona. Uzavreté zmluvy konkrétne neobsahovali náležitosti podľa písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, písm. y), priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na uvedené sa poskytnuté spotrebiteľské úvery podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považujú za bezúročné a bez poplatkov. S poukazom na túto skutočnosť (bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov), mohla skutočnosť, že žalovaný úvery žalobcovi nesplatil, založiť len nárok zaplatenie škody vo výške poskytnutého finančného plnenia, t.j. sumy 1.350,-Eur.

23. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže súd žalobu zamietol, v konaní bol úspešný žalovaný, ktorému tým vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalovaný si však nárok na náhradu trov konania neuplatnil, keďže mu žiadne trovy počas konania nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Hoci bol žalobca v odvolacom konaní úspešný, súd žalobu opätovne zamietol, pričom z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

27. Nakoľko súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal, postup podľa § 262 ods. 2 CSP sa neuplatní a súd nebude po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodovať o výške trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).